

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Благоевград, 03.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20211210102080 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Р. Г. П., с ЕГН *****, с адрес гр. П. против И. С. Й., с ЕГН *****, с адрес с. Р..

С исквата молба се иска да бъде осъден ответника да заплати на ищеца:

- сумата от 2000 /две хиляди/ лева, представляваща обезщетение за виновно причинените му неимуществени вреди в резултат на деликтното поведение на ответника в с.Р., община Благоевград на 11.03.2018 год., изразяващо се в отправени обиди в присъствието на съпругата му с изразите „помак” ...”майка ти да еба помашка”, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2018 год. до окончателното изплащане на сумата.

- сумата от 3000 /три хиляди/ лева, представляващи виновно причинени и претърпени от ищеца неимуществени вреди в резултат на воденото от ответника срещу него наказателно производство за времето от 29.03.2018 год. до 22.05.2019 год. по НЧХД № 694/2018 год. по описа на Районен съд - Благоевград, с повдигнато обвинение с негова частна тъжба за извършено престъпление по чл.148 ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, по което бил оправдан, ведно със законната лихва, считано от 22.05.2019 год. до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се и сторените по делото разноски.

Твърди се в исквата молба от ищеца, че с ответника не се познавал до момента, в който станали съседи. През 2007 година закупил дворно място с къща в с.Р., като се оказало, че съсед на този имот е ответника по делото.

Сочи се, че в началото се опитал да го настройва срещу други съседи, тъй като ищецът бил чужд човек за селото. Казал му, че не желае да има каквито и да е отношения със съседите си и не го интересуват местните клюки и взаимоотношения. След като не отвърнал на неговите настроения срещу съседите, ответникът започнал да се отнася негативно към него и близките му.

Ищецът твърди, че започнал да си подрежда имота като най-напред се обърнал към геодезическа фирма, за да определи границите му, като една от тях е с неговия имот. Оказало се, че ответникът е навлязъл в имота на ищеца с 4.5 линейни метра, които умножени по дължината на границата ни, която е с дължина 30 метра, правят завладяна площ от 135 кв. метра. Геодезическата фирма забила колчетата, за да може ищеца да си

постави ограда. Твърди се от ищеца, че докато се подготвял, за да постави ограда ответникът извадил колчетата и ги изхвърлил. Това станало причина повторно да вика фирмата, за да ги постави отново. Така нещата се повторили няколко пъти, което на ищеца винаги му струвало разходи за заплащане на възнаграждение на фирмата от геодезисти. Твърди се още от ищеца, че във връзка с това му поведение се наложило да иска съдействие от полицията и накрая благодарение на тяхната намеса ответникът се принудил да си премести оградата по действителната граница и да ме освободи имота. Конфликтите във връзка с оградата продължили две-три години.

Поддържа се от ищеца, че след като се решил проблема с оградата, заплатил на проектантите да му се подготви проект за масивна ограда между двата имота, за което му било издадено и разрешение за строеж, но ответникът започнал да подава жалби до различни институции във връзка с разрешението за строеж. Така блокирал възможността да си постави ограда досега.

Твърди се от ищеца, че за да не влиза в спорове, избягвал срещите с ответника и ако го срещнал на улицата, изчаква да премине, за да не си създавам излишни нерви и напрежение. Независимо от всичко, лицето постоянно търсело повод да се заяжда като настройвал и другите съседи срещу ищеца, част от които са негови роднини. Постоянно се държи предизвикателно като пуска силна чалга музика от терасата и прави постоянни запои. След като свърши поредното запое, остатъците от масата се изхвърлят в имота на ищеца и превръща имота му в сметище.

Твърди се в исковата молба от ищеца, че през месец март 2018 год. подготвял поставяне на дворна врата и ограда, закупил метални профили, на база на които да монтира плъзгаща се дворна врата и заплатил 300 лева. След като същите били монтирани в бетон, ответникът решил, че точно тогава е момента да работи с негови приятели на границата между двата имота. Тогава без да пита ищеца, изрязал профилите и ги изхвърлил, след което повече ищецът не ги намерил.

Твърди се, че на 11.03.2018 год. привечер ищецът се прибрал от Република Македония и видял, че профилите ги няма. Попитал къде са му профилите и защо са му изрязани, като ответникът се разкрещял пред жена му „Ей помак, какво искаш ти бе? Аз ги изрязвах майка ти да еба помашка!“ Извикал му: „Където кажа аз, там ще ги слагаш!“ Тогава и неговите видимо почерпени приятели му се развикаха „Боклук“ „Селяндур“, „Г. Д.ски помак“, а един от тях се нахвърлил да го бие. Ищецът твърди, че съпругата му го хванала да се отдалечат от агресивните и пияни лица. Тогава звънял на тел. 112, бил притеснен и много изплашен.

Твърди, че към края на инцидента ответникът му заявил „Аз ще те наглася тебе. Ще видиш кой съм аз. От тук насетне селото ще ти се види тясно“

Поддържа, че около месец по-късно получил частна тъжба от Районен съд - Благоевград, от която разбрал, че срещу него е било образувано НЧХД № 694/2018 год. по описа на Районен съд - Благоевград. С тази частна тъжба ответникът бил повдигнал срещу него обвинение по чл. 148, ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК. Ответникът по делото е подал срещу ищеца тази тъжба, с която искал освен да бъде наказан за престъпление, което не е извършил, да му заплати и обезщетение в размер на 2000 лева и разноските по делото. С диспозитива на частната тъжба се правело следното искане: „Моля да ни призовете на съд с подсъдимия Р. Г. П. и след доказване на гореизложеното да признаете подсъдимия Р. Г. П. за виновен в това, че на 11.03.2018 год. около 16 часа, в с.Р., на ул.„Илинден“ пред дома ми, подсъдимият Р. П., при условията на пряк умисъл ме обиди публично с думите „Ей, боклук, кво правиш бе?“, „Ти си пълен боклук, бе, нещастник, такъв“, „боклук“, с което от обективна и субективна страна осъществи състава на престъплението по чл.146 ал.1 от НК, във вр. с чл.148, ал. 1, т. 1 от НК, за което и го признаете за виновен и му наложите справедливо наказание, предвидено за това престъпление в НК.“

Ищецът твърди в исковата молба, че останал потресен и изумен от проявената наглост, тъй като именно той бил жертва на неговото агресивно поведение и в същото време му се приписвало престъпление, което не е извършил и искал да бъде наказан. Сочи, че такива

изрази и думи в речника му липсват, че цинизмът бил пълен, тъй като в следващия абзац от частната тъжба ответникът правел и следното искане: Моля на основание чл.84 и следващите от НПК да приемете за съвместно разглеждане в наказателното производство срещу подсъдимия и граждански иск за нанесените ми обиди с думите „Ей, боклук, кво правиш бе?“, „Ти си пълен боклук, бе, нещастник, такъв“, „боклук“, от които претърпях и продължавам да търпя неимуществени вреди - претърпени болки и страдания, унижение и погаване на честта и достойнството ми, безпокойство, липса на сън и себеуважение с претендирано обезщетение в размер на сумата от 2000 лева за обезщетение за извършено престъпление по чл.146, ал.1 от НК, вр. с чл.148, ал.1, т.1 от НК, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2018 год. до окончателното изплащане на сумата.” Ищецът сочи, че не може да опише безсилието и мъката, която следвало да изтърпи още при прочита на тъжбата, че там нямало истина. Човекът, който постоянно проявява агресия срещу него и го тормози по всички възможни начини в наглостта си стигнал до там, че да го представи и като престъпник и бил повдигнал обвинение. Соци, че това лице го тормозело като засягало имуществото му, прогонил от дома му сина му, лично го обиждал, чрез неверни сигнали до административни органи и полиция, чрез засягане на домашните му любимци и в крайна сметка неудовлетворен от стореното от него, решил да го направи и престъпник. Като капак на всичко се изживявал като жертва и искал обезщетение от ищеца- пострадалия от продължителното му агресивно поведение. По време на процеса следвало да приеме качеството на подсъдим. Твърди се от ищеца, че ответникът се държал предизвикателно, водел лица, които твърждали неверни обстоятелства. Трябвало да присъства на няколко съдебни заседания. В продължение на една година и два месеца срещу него било висящо наказателното производство, образувано от ответника. За времето от 29.03.2018 год. до 22.05.2019 год. бил подсъдим по това производство, без да е извършил престъпление. Това производство било зле измислен от ответника сценарий и представлявал поредна форма на агресия, при който успял за продължителен период от време да извади ищеца от равновесие. Твърди се в исковата молба от ищеца, че през тези 14 месеца бил в постоянен стрес и напрежение, не можел да си върши работата, затворил се в себе си, отчуждил се от най-близките си, чувствал се безсилен и безпомощен срещу агресията на този човек. Не можел да спи, да се храни, особено силен бил стреса, когато се появявали лица, които твърждали неистини и трябвало да търпи всичко това. Твърди, че в очите му се казвали неща, които го засягали психологически и емоционално. В крайна сметка лансираните в частната тъжба неверни обстоятелства били опровергани от безспорни доказателства, които установили, че става въпрос за една измислица, защото по времето, когато лицата твърждали, че бил там се оказало, че бил в Република Македония.

Соци се, че в крайна сметка била постановена Присъда № 1190/06.02.2019 год. по НЧХД № 694/2018 год. по силата на която бил оправдан по повдигнатото обвинение и предявения граждански иск бил отхвърлен изцяло като неоснователен.

Твърди се от ищеца, че след като приключило делото се надявал, че ответникът ще се успокои и няма да продължава с агресията си срещу него. Ефектът бил точно обратен. Всеки път, когато го види започва да крещи и да се заяжда, да се изхрачва срещу него. Подавал сигнали във връзка с кучета, които се намирили само в имота на ищеца. Няма намерение да вода дела, но единственият начин да получа някаква защита е по законоустановения ред и затова счел, че следва да търся правата си. Твърди, че агресията на това лице не престава и всеки един ден е в очакване да извърши поредното зло срещу него, срещу близките му, срещу имуществото му и домашните му любимци. Ответникът е много комбинативен и изобретателен. Това е причината и да иска обезщетение за причинените му от него неимуществени вреди.

Твърди се от ищеца, че с поведението си ответникът виновно на 11.03.2018 год. в с.Р. в дворното място на ищеца му причинил неимуществени вреди като си позволил в присъствието на съпругата му да го обижда с изразите „помак” ..., ...”майка ти да еба помашка”. По този начин ответникът казал унизителни за честта и достойнството на ищеца изрази. Била засегната репутацията му, твърди, че с това си поведение ответникът му

причинил неимуществени вреди, изразяващи се в лични болки и страдания заради засегнатите лична чест и достойнство от страна на ответника. Тези вреди следва да бъдат овъзмездени адекватно като ответникът бъде осъден да му заплати сумата от 2000 /две хиляди/ лева, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2018 год. до окончателното изплащане на сумата.

Освен това за времето от 29.03.2018 год. до 22.05.2019 год. в рамките на образуваното от него наказателно производство срещу мен по НЧХД № 694/2018 год. по описа на Районен съд - Благоевград му повдигнал обвинение за извършено престъпление по чл.148, ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, по което бил оправдан, но за продължителен период от време му причинил сериозни по интензитет неимуществени вреди, изразяващи се в психически болки и страдания. Съгласно критерия за справедливост, регламентиран в чл.52 от ЗЗД „обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост”. На основание тази разпоредба така претърпените от ищеца неимуществени вреди с оглед тяхната продължителност и сила твърди, че следва да бъдат овъзмездени, като ответникът бъде осъден да му заплати сумата от 3000 /три хиляди/ лева, които претендира ведно със законната лихва, считано от 22.05.2019 год. до окончателното изплащане на сумата. Смята, че това е адекватното и справедливо овъзмездяване на претърпените неимуществени вреди съгласно чл.52 от ЗЗД.

С разпореждане № 898/24.09.2021г. съдията докладчик след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл.129 от ГПК/ и допустимостта на предявените с нея искове, в съответствие с чл.130 от ГПК, на основание чл.131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпрати на ответника, с указание, че в едномесечен срок могат да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответника е връчено на 29.09.2021г. Видно от данните по делото в законоустановения срок на 22.10.2021г. е постъпил писмен отговор от ответника. С отговора се оспорват исковите претенции.

Поддържа се от ответника, че твърденията в исковата молба за нанесени обиди от негова страна по отношение на ищеца, не отговарят на действителността, тъй като на 11.03.2018г. не друг, а ищецът Р. П. го обиждал, наричайки го - „боклук, ти си пълен боклук, нещастник такъв“, като тази агресия била причинена от постоянните и неоснователни претенции на П., че му изрязал някакви елементи от оградата. Твърди се от ответника, че обидите, които му нанесъл П., били пред приятелите му, които се намирали наблизко. Заради тази случка, от която се почувствал изключително засрамен и обиден, стойностите на кръвното му налягане се повишили, което било установено от съпругата му, която е лекар. Твърди се от ответника, че в този ден бил извикал приятели да му помагат на двора и именно пред тях бил обиждан от ищеца. Лицата, които присъствали на грозната сцена, били М. Г. А., Т. Н. А., Г. А. А., Д. И. Г., Кр. Г. И., М. Ст. И. и съпругата му. Показания, потвърждаващи думите на ответника, могли да дадат и други свидетели, а именно Г. М. и съпругата му.

В съдебно заседание ищецът се явяват лично и с процесуален представител адвокат Дуков. Поддържа предявените искове, ангажира писмени и гласни доказателства. По същество изразява становище за основателност и доказаност на предявените искове, като се иска уважаването им. Претендира присъждане на сторените по делото разноски с приложен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание ответникът не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител-адвокат Ненов, който оспорва предявените искове, ангажира гласни доказателства. Претендират се сторените по делото разноски с приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

Установи се по делото, че ищецът Р. П. и ответникът И. Й. са съседи в с. Р., че отношенията между двамата не са добри, защото имат спор за ограда между техните имоти,

която ищецът искал да изгради въз основа на издадено разрешение за строеж /видно от писмо изх. № П-00-3448-002/21.05.2019г. на Община Благоевград.

Установи се още, че на 11.03.2018г. ответникът И. Й. повикал свои приятели, сред които и свидетелят Д. Г., за да му помагат за изграждане на ограда. След като приключили ответникът и приятелите му седнали на терасата, за да се нахранят и да почиват.

Установи се още, че в този ден ищецът Р. П. и неговата съпруга Ел. Ч. тръгнали от гр. П., където преимуществено живеят, за гр. Благоевград, където се видяли със свои приятели – свидетелката Св. Хр. и съпруга й и решили заедно да отидат в Република Северна Македония, за да обядват, след като посетили Република Северна Македония се върнали в Благоевград около 18, 00 ч. в Благоевград и се разделили, като ищецът и съпругата му-свидетелката Чепилска тръгнали с техния автомобил към с. Р.. При пристигането им в с. Р. ищецът забелязал, че са отрязани поставени от него за ограда метални профили, видял, че съседът му И. Й. седи с други хора на терасата на своята къща и го питал какво е станало с профилите.

Установи се по делото, че по този повод възникнал скандал между ищеца, ответника и приятелите на последния, сред които и свидетеля Г.. Разговорът между тях прераснал в караница, като ищецът казал на ответника „боклук, нещастник“, от своя страна ответникът нарекъл ищецът „гоцеделчевски помак“, отправил и псувни „майка ти да еба помашка“, свидетелят Д. Г. също се намесил като започнал да заплашва П., че ще го набие, слязъл от терасата и заплашително се насочил към подсъдимия, който все още се намирал в своя двор, близо до оградата. За да предотврати сбИ.е, Ел. Ч. застанала между Г. и съпруга си. В 18.44ч. подсъдимият Р. П. се обадил на телефон 112, за да повика полиция, като обяснил, че съседът му е отрязал част от оградата и го заплашва. Погрешно е разбран от оператора на тел. 112 адреса и полицейски екип е изпратен в гр. Б.. След известно време все пак в с. Р., на ул. " Илинден" № 3 е изпратен полицейски екип, но те не установили конфликт, тъй като участниците в него са се били разотиили.

Установи се от събраните по делото гласни доказателства, че след скандала ищецът бил много разстроен, притеснен, вдигал кръвно.

Видно от приетото по делото писмено доказателство-частна тъжба от И. Ст. Й. и от приобщеното НЧХД № 694/2018г. по описа на РС-Благоевград ответникът подал частна тъжба, с която бил повдигнал срещу ищецът обвинение по чл. 148, ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, като поискал „да бъде признат Р. П. за виновен в това, че на 11.03.2018 год. около 16 часа, в с.Р., на ул.”Илинден” пред дома ми, подсъдимият Р. П., при условията на пряк умисъл ме обиди публично с думите „Ей, боклук, кво правиш бе?”, „Ти си пълен боклук, бе, нещастник, такъв”, „боклук”, с което от обективна и субективна страна осъществи състава на престъплението по чл.146 ал.1 от НК, във вр. с чл.148, ал. 1, т. 1 от НК, за което и го признаете за виновен и му наложите справедливо наказание, предвидено за това престъпление в НК.”. Със същата е претендирал и неимуществени вреди в размер на 2000, 00 лв. Видно от приобщеното от частен характер дело същото продължило от 29.03.2018г. до 22.05.2019г., когато присъдата влязла в сила. С Присъда № 1190/06.02.2019г. съдът признал подсъдимият Р. Г. П., роден на 06.08.1967 г. в гр. Г. Д., с постоянен и настоящ адрес в гр. П., българин, български гражданин, с висше образование, работи, семеен, неосъждан, с ЕГН ***** за невинен в това, че на 11.03.2018г. около 16.00ч. в с. Р. № 5 е казал публично и в присъствие на И. С. Й. от с. Р., община Благоевград, унизителни за честта и достойнството му неща, заради което и на основание чл. 304 от НПК вр. с чл. 148, ал.1, т.1 вр. чл. 146, ал.1 от НК го оправдава по повдигнатото обвинение. Отхвърлил като неоснователен предявения от И. С. Й. към Р. Г. П. граждански иск за сумата от 2000 лв., представляващи обезщетение за причинени от деянието неимуществени вреди, заедно със законната лихва от датата на причиняване. Видно от мотивите към присъдата същият е оправдан, тъй като обвинението е повдигнато да се е случило на 11.03.2018г. в 16, 00 ч., а е установено, че в този час Р. П. е бил в Република Северна Македония. Едновременно с това е прието, че действително е възникнал скандал между двамата на посочената дата, при който и двамата си отправяли обиди.

По делото е приобщен чрез възпроизвеждането му в съдебно заседание запис от Национална система 112, от който се установява, че ищецът е поискал да се изпрати полиция, като обяснил, че съседът му е отрязал част от оградата и „е докарал някакви хора да се карат с него и да ги настройва срещу него“, не е поискал лекар.

По делото са събрани и гласни доказателства.

Свидетелката Хр. заявява в показанията си, че са приятелски семейства с Р. и Чепилска, че на 11.03.2018 година посетили Република Северна Македония заедно, като се върнали към 18:00 часа и се разделили с тях, като ищецът и съпругата му си тръгнали към с. Р.. Заявява, че около 19:30 часа Р. се обадил на нейния съпруг и бил силно разстроен, споделил, че прибирайки се в къщата е видял, че са му изрязали някакви профили. Попитал е съседа му какво става, а той е започнал да го обижда, наричал го „помак“, псувал го - „майка ти да еба в помака“. Свидетелката заявява, че посоченото е споделено от съпруга ѝ, както и че съседът на ищеца се казва Д.. Твърди, че съпруга ѝ ѝ казал, че Р. е разстроен и че съседът му Д. го е заплашвал и с физическа саморазправа и със заплахи да го убие. Заявява, че след този случай Р. им споделил, че съседа му Д. е завел частна тъжба срещу него. Той бил възмутен, защото съседа му го напада, а пък същия подава жалба срещу него. От тогава Р. все по-рядко си идвали в Благоевград, споделял, че не иска да идва, защото се притеснявал от поредния скандал, споделял, че от случая насам има високо кръвно налягане. След това и от жалбата, която била подадена срещу него от съседа му е бил притеснен много отново. Свидетелката заявява, че след този инцидент има голяма промяна в поведението на Р.. Той винаги бил душата на компанията, весел, забавен, но след всички тези случки някак си бил по-обран, имал страх, че не знае като се прибере какво ще се случи, по какъв начин съседа му ще се отнесе към него, с каква обида.

Свидетелят Л. Ч. сочи в показанията си, че е приятел с ищеца, че на 11 март 2018 година имали уговорка да се видят вечер, но той така и не му се обадил, свидетелят отишъл с колата до с. Р. и когато пристигнал на място, имало полицейски патрулен автомобил, видял, че Р. е изплашен, пребледнял, в неадекватно състояние. Попитал го какво е станало, като отишли на кафе, където ищецът му споделил, че има проблеми с неговите съседи, които са се случили точно в същия ден. Били са се събрали в двора, в съседната къща, започнали са да го обиждат, да го наричат Гоцеделчевски помак, боклук, като не знае кой е казал думите. Свидетелят споделя, че след това имало образувано дело срещу Р. от съседа му, но бил оправдан. Твърди, че след този инцидент и след делото, седат от време на време да пият кафе с Р., като последният говори само за това, че изпада в много тежко състояние, заради обидите, които са му били нанесени и заради заплахите. Делото, което се водело не го приел спокойно, все казвал, защо са повдигнали дело срещу него като той нищо не е направил, около делото не се чувствал добре, бил притеснен, визуално не изглеждал добре. Споделял му, че е притеснен, нервен има неадекватно поведение. Твърди, че Р. не е преодолял тези неща, които се случили на 11.03.2018 година. Посоката е отрицателната в неговото състояние. Преди това бил весел и усмихнат човек, сега е намръщен.

Свидетелката Чепилска, живееща на семейни начала с ищеца, сочи в показанията си, че последният бил винаги душата на компанията, весел, отзивчив, много добър човек, че живеят и в П. и в с. Р., като в Р. живеели повече преди случката. Заявява, че на 11.03.2018 година били в П. и към 10:00 часа се чули с приятели Я. и Св. Хр., решили да отидат да обядват в Македония, към 14:00 часа се срещнали, към 15:00 часа минали границата и влезнали в Македония. Обядвали, към 18:00 часа влезнали отново в България. След това се разделили с тях и си тръгнали за с. Р.. Свидетелката сочи, че когато влезли в къщата си видели профилите, които били сложили отрязани на земята. Тези профили ги поставили Р. и сина им Г. за вратата, която е плъзгаща. Когато влезнали видяли, че при съседа се била събрала компания от хора, които същия ден са правили ограда на Й.. Р. попитал какво става и защо са отрязани профилите, а от компанията започнали да се подиграват и да го обиждат. Г. и съседа Й. го обиждали, Й. казал на мъжа ѝ Гоцеделчевски помак, псувал го на майка. Свидетелката сочи, че след това Д. Г. излязъл от тази веранда, на която се били събрали, дошъл и започнал да налита на бой на Р. и тя застанала между Р. и Д. Г.. Съседът им Й. бил

отстрани и подстрекавал Д. да бие мъжа Й. Заявява, че се обадили веднага на 112, но патрула дошъл много късно и много след свадата. Инцидента бил към 18:30 часа – 19:00 часа. Свидетелката Чепилска заявява, че ищецът бил много разстроен, вдигал кръвно. Тъкмо малко се поуспокоил и ги уведомили, че Й. е пуснал жалба срещу Р. и е заведено дело, след което мъжът Й. още повече не се чувствал добре, бил напрегнат. Година и три месеца се водило делото, оправдали го, след това малко се успокоил, но въпреки това останал много нервен, избухлив, не се чувствал добре. Казвал Й., че усеща напрежение, не иска да ходи в къщата в Р., за да не се случи пак инцидент. Не може да спи, стресиран е, събужда се посред нощ. В къщата в Р. идват максимум два-три пъти в месеца, за малко, да видят имота и се прибират обратно в П.. Твърди, че ищецът много често говори за този скандал, много често се коментира този инцидент вкъщи. Той е напрегнат от обидите на Й.. Страх го е да дойде в къщата в Р., за да не го обиди съседа Й. пак и да стане пак същия инцидент. Р. бил възмутен от всичките измислици, които се казали на делото. Притеснил се, ядосал се, напрегнат е. Бил и много напрегнат и неспокоен, когато се явявал на заседанията по делото, за което го оправдали.

Свидетелят Г. К., син на ищеца, сочи в показанията си, че до преди 11.03.2018 година баща му бил разумен и спокоен родител. Разбрал от баща си какво се е случило на 11.03.2018 година, казал му, че е имало конфликт със съседа им И. Й., но Й. не е бил сам. Свидетелят сочи, че разбрал, че Й. е изрязал въпросния ден 11 март 2018 години профилите, които те били сложили, за да си направят врата към двора. Заявява още, че на 11.03.2018 година И. Й. е нападнал баща му, започнал да го напада с обидни думи. Й. го е нападнал заедно с други хора, които са били компания, събрала се в тях, че въпросния ден е казал на баща му „ще ти еба майката мръсна помашка“. Обиждал го е с много думи. Свидетелят заявява, че видял баща си след 21:00 часа и бил много зле и от тогава не е същия човек, притеснен човек е сега. Соци, че баща му си идвал рядко, за да си оправят къщата, за да стане за живеене, че имали и преди проблеми със съседа, заради земята. Свидетелят заявява и че баща му много се притеснил и след това, когато разбрал, че ще се води дело от комшията Й. и за това, което се е писало, че баща му е нападнал хора, като това изобщо не било вярно. След тези случаи баща му не е вече същия човек, винаги с огромни притеснения идва в къщата. Имало един период, в който баща му бил по-спокоен, но след това пак се случило това с жалбата от страна на Й. и всичко се възстановило, пак станал нервен и неспокоен. След този случай имал проблеми с кръвното, лошо му става. Имало е случаи, както си пътуват с него му казва да спре, защото му е станало лошо. Казвал, че само като се сети за случая и му прилява.

Свидетелят Д. Г. сочи в показанията си, че е приятел с ответника И. Й., че го поканил да направят ограда, като след като я направили седнали да обядват, след това друг приятел Г. си затръгвал, И. отишъл да изпрати същия и тогава започнала кавгата. Заявява, че всички се показали на терасата, защото били викове, като и двамата-Р. и И. надигали, Р. наричал И. боклук нещастен. Те и двамата си крещяли за водопроводна тръба, която е сложена в бетона и заради нея станал целия скандал и двама викали. Свидетелят твърди, че на него ищецът му казал „боклук“ и да слезе да се разберат. Слезли от терасата, а той избягал и се скри зад жена му. Свидетелят твърди, че И. се ядосал много, той е диабетик, станало му лошо. Споделя, че били много хора, че И. не е обиждал Р..

Свидетелят Кр. И., сочи в показанията си, че живее срещу къщата на И. и срещу къщата на Р.. Чул, че се вика и се показал да види какво става. Споделя, че И. си бил от към неговата къща, а съпругата на Р. и Р. в техния си двор. Р. викал на И. нещастник. И. му казал, че ще го съди. Не е чул И. да обижда Р..

Свидетелката Т. А. сочи в показанията си, че на 11.03.2018 година отишла да взема с колата съпруга си Г., който бил отишъл да помогне на И. Й., последният го изпращал, когато Р. започнал да се заяжда с И. защо е пипано там, някакви техни работи между Р. и И.. Р. започнал да вика на И. боклук нещастен, И. си бил спокоен. Заявява, че когато Р. започнал да вика се показали от терасата другите да видят какво става. Г. също бил отишъл при И. да му помага. Никой не е обиждал Р.. Останалите хора си били на терасата, не са

слизали. Не знае като си тръгнали дали скандала е продължил.

Съдът обсъди внимателно показанията на двете групи свидетели, с оглед близките им отношения с всеки един от двамата ищец и ответник, като кредитира същите в частта, с която се сочи, че на 11.03.2018г. е възникнал скандал между двамата, при който са си отпразвяли обиди, както и в частта относно състоянието на ищеца след инцидента.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените иски са процесуално допустими – заявени от процесуално легитимирани страни, имащи правен интерес от това – ищецът твърди, че в резултат от противоправно действие на ответника е претърпял неимуществени вреди, чието парично възмездяване претендира.

Заявените иски претенции са с правно основание чл. 45 от ЗЗД. Основателността на този иск предполага кумулативно наличие на следните елементи: деяние в една от двете форми – действие или бездействие, деянието да носи белега противоправност, от него да са причинени вреди, които да са в причинно-следствена връзка с противоправното деяние, което да е извършено виновно. Последният елемент се презюмира /оборимата презумпция на чл. 45 ал. 2 от ЗЗД/. Вредоносният резултат може да се изрази в претърпяване на негативни последици, както от имуществено, така и от неимуществено естество.

По отношение на предявения иск за деликтно действие в с.Р., община Благоевград на 11.03.2018 год., изразяващо се в отправени обиди към ищеца от ответника в присъствието на съпругата му с изразите „помак“ ... „майка ти да еба помашка“.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установи, че ищецът и ответникът са съседи, като между същите съществуват недобри съседски взаимоотношения, че на 11.03.2018г. между двамата е възникнал скандал във връзка със спор за отрязани метални профили на ищецът. Установи се от свидетелските показания на свидетелите Чепилска /присъствала на събитието/, свидетелите Чанев и К.-син на ищеца/ /на които непосредствено след това ищецът е споделил случилото се/, че по време на спора между двамата ответникът е отправил към ищеца думите „гоцеделчевски помак“, както и че го е псувал „майка ти да еба помашка“. Съдът кредитира в тази част показанията на свидетелите, като намира, че същите не се опровергават от показанията на останалите свидетели, водени от ответника, които отричат ответникът да е обиждал ищеца, доколкото в тази им част същите съдът намира за недостоверни и целящи да прикрият поведението на ответника. В същото време от показанията на свидетеля Г., И. и А., се установи, че ищецът също е отправял обиди към ответника, наричайки го „боклук, нещастник“.

Така посочените и приети за изречени от ответника думи „гоцеделчевски помак“, както и псувнята са обективно обидни, като с изричането им и възприемането им от ищеца ответникът е реализирал противоправно деяние, което противоречи на принципа "Не вреди другиму" и осъществява състава на престъплението обида по чл. 146, ал. 1 от НК. Установи се и вината на ответника. Съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, вината се предполага до доказване на противното, а ответникът, чиято беше доказателствената тежест, не обори тази презумпция. Действително се установи, че на процесната дата и ищецът е отправял обиди към ответника, но същите не са предмет на настоящото производство.

Установи се, че в резултат на деянието на ответника, ищецът е претърпял неимуществени вреди, след него бил разстроен, притеснен, вдигал кръвно, т. е. причинно – следствената връзка между поведението на ответника и настъпилите вреди. Съдът намира, че същите не са продължили много след инцидента, доколкото се установи от показанията на свидетеля К. /син на ищеца/, че ищецът се бил поуспокоил, но след като ответникът подал тжбжа отново се върнали притесненията, станал нервен и неспокоен.

От съвкупния анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът достига до извода, че се е стигнало до неправомерно засягане на личната сфера на Р. П., което му е причинило известни неимуществени вреди.

Налице са в кумулативност всички предпоставки за ангажиране деликтната отговорност

на ответника по чл. 45 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.51 ал.1 изр.1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Неимуществените вреди са неизмерими с пари и затова размерът на следващото се за тях обезщетение се определя на принципа на справедливостта. Понятието „справедливост” по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие – то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които се имат в предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Това предполага съдът да съобрази вида, характера и тежестта на полученото увреждане, доказаните неимуществени вреди и негативното отражение на инцидента върху психиката на ищеца. Съобразявайки разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и изхождайки от указанията, дадени в ППВС № 4/1964 г., че обезщетението трябва да е съразмерно с вредите и да отговаря, както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост, съдът счита, че сумата в размер на 500, 00 лв. е съобразена с общия принцип за обезщетяване на причинените неимуществени вреди по справедливост. Този размер ще възмезди в достатъчна степен ищеца за претърпените от него тревожност, високо кръвно в резултат на възприетите обидни епитети по свой адрес. Останалите събрани по делото доказателства за треможност на ищеца и притеснения съдът намира, че са свързани с воденото от ответника наказателно дело от частен характер, а не с обидите, поради което не ги взема предвид.

При определяне на този размер съдът взе предвид и обстоятелството, че по делото по безспорен начин се установи, че двете страни са във влошени отношения.

Съгласно разпоредбата на чл. 86 ЗЗД, обезщетение в размер на законната лихва се дължат от деня на забавата. Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД при непозволеното увреждане, се дължат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Лихвите тогава се явяват компенсаторни, а не мораторни, и се дължат като допълнение на обезщетението от деня на събитието, когато е извършено увреждането, защото съгласно чл. 84, ал. 3 ЗЗД, при задължение за непозволено увреждане длъжникът се смята в забава и без покана. Ето защо, върху уважената част на неимущественият иск следва да бъде присъдена законната лихва, считано от деня на причиненото увреждане-11.03.2018г. до окончателно плащане.

Искът за разликата до пълния предявен размер за неимуществени вреди от 2000, 00 лв. следва да се отхвърли като недоказан по размер и поради това неоснователен.

По отношение на предявения иск за причинени и претърпени на ищеца неимуществени вреди в резултат на воденото от ответника срещу него наказателно производство за времето от 29.03.2018 год. до 22.05.2019 год. по НЧХД № 694/2018 год. по описа на Районен съд - Благоевград, с повдигнато обвинение с негова частна тъжба за извършено престъпление по чл.148 ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, по което бил оправдан.

Безспорно се установи по делото, че след скандала между двете страни на 11.03.2018г. ответникът е подал частна тъжба, като е образувано НЧХД № 694/18г. по описа на РС-Благоевград. С тъжбата ответникът е повдигнал срещу ищеца обвинение по чл. 148, ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, с която „Моля да ни призовете на съд с подсъдимия Р. Г. П. и след доказване на гореизложеното да признаете подсъдимия Р. Г. П. за виновен в това, че на 11.03.2018 год. около 16 часа, в с.Р., на ул.”Илинден” пред дома ми, подсъдимият Р. П., при условията на пряк умисъл ме обиди публично с думите „Ей, боклук, кво правиш бе?”, „Ти си пълен боклук, бе, нещастник, такъв”, „боклук”, с което от обективна и субективна страна осъществи състава на престъплението по чл.146 ал.1 от НК, във вр. с чл.148, ал. 1, т. 1 от НК, за което и го признаете за виновен и му наложите справедливо наказание, предвидено за това престъпление в НК.”

Видно от приобщеното дело с влязла в сила присъда ищецът е признат за невиновен.

Сами по себе си действията по подаване на тъжба в защита на накърнено нематериално или материално благо от престъпление, участието на тъжителя в инициран от него наказателен процес за престъпление, което се преследва по тъжба на пострадалия,

представянето на доказателства, подаването на жалба срещу актовете на съда, които накърняват законните права и интереси на тъжителя не са противоправни. Това са все процесуални права на пострадалия от престъпление, което не се преследва по общия ред, а по тъжба на самия пострадал съгласно чл. 80 и чл. 82, ал. 1 от Наказателно-процесуални кодекс, израз на едни от основните права на всеки български гражданин гарантирани в чл. 45 и в чл. 56 от Конституцията на Република България /КРБ/, според които всеки български гражданин има право на жалби, предложения и петиции до държавните органи, както и право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, като единствените въведени в чл. чл. 57, ал. 2 КРБ ограничения при упражняването им е да не се злоупотребява с тях, както и да не се използват, ако това ще накърни права или законни интереси на други.

Следователно по силата на чл. 45 и чл. 56 КРБ всеки български гражданин има право да подава жалба/сигнал до разследващите органи, съответно тъжба с твърдения за извършено от дадено лице престъпление, като жалбоподателят/тъжителят ще е добросъвестен дори и когато посочените от него обстоятелства не бъдат установени, като с оглед на регламентираното в чл. 57, ал. 2 КРБ ограничение в трайната съдебна практика е прието, че това действие би могло да е деликтно само, ако се установи състав на набедяване или злоупотреба с право, т. е. следва да се докаже от субективна страна умисъл и вина. Злоупотреба с право, т. е. противоправно поведение ще е налице, когато жалбата/тъжбата не е отправена с цел обстоятелствата да бъдат проверени и да се вземат необходимите мерки, а когато гражданинът знае, че обстоятелствата са неверни, но въпреки това подава жалбата, за да навреди другиму, или да накърни друг обществен интерес. Отговорността за вреди от злоупотреба с право е деликтна и противоправността се изразява в недобросъвестното упражняване на законно признато право, като доказателствената тежест е за ищеца.

В настоящия случай исковата претенция се осланя на твърдението, че ответника е подал тъжба, ако и последният да знаел, че ищецът не е извършил вмененото му престъпление, но същото не се подкрепя от събраните по делото доказателства.

Видно от приложеното към настоящото дело НЧХД № 694/2018 г. по описа на РС-Благоевград със същото действително ищецът е оправдан, като е прието, че на посочения в частната тъжба от настоящия ответник час Р. П. не е извършил соченото престъпление, тъй като се е намирал в Република Северна Македония. Едновременно от това обаче се установява от същото и от мотивите към присъдата, че част от описаните в тъжбата на ответника действия са извършени от П., като между двамата действително е възникнал конфликт, при който и ищецът е отправял обиди към частния тъжител, за които последния е подал тъжбата. Следователно съвсем логично е и поведението му да търси защита на накърнените си чест и достойнство. Друг е въпросът, че същият погрешно е посочил часът на случилото се, но грешната му преценка не съставлява злоупотреба с право.

Вън от горното не се установи ответникът да е инициирал наказателния процес срещу ищеца с цел да му навреди.

Всяко лице ако прецени, че са накърнени негови права има право да се обърне към съда, с искане за защитата им, без да носи други последствия при неоснователност на претенцията, освен за разносните по делото направени от другата страна в съдебния процес.

Следва да се отбележи, че паралел между чл. 45 ЗЗД и чл. и чл. 2 от ЗОДОВ не може да се прави, тъй като ЗОДОВ е специален закон, според който държавните и общинските органи, както и органите на следствието, дознанието, прокуратурата и съда следва да действат законосъобразно при осъществяване на своята дейност. Докато прокуратурата носи имуществена отговорност при повдигнато незаконосъобразно обвинение в извършване на престъпление, такава отговорност не носи частното лице, ако наказателното производство, образувано по негова тъжба бъде прекратено или приключи с оправдателна присъда. Прокуратурата има задължението да действа законосъобразно - да повдига и поддържа основателни обвинения, докато такова задължение не съществува за частните лица, тъй като в противен случай ще се ограничи конституционно гарантираното им право на защита на накърнените им права.

Съгласно чл. 2, т.2 ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано. Отговорността на държавата е обективна и може да бъде ангажирана независимо от това дали вредите са причинени виновно от съответното длъжностно лице, действало от името на съответният държавен орган.

В настоящото производство вредите се претендират по чл. 45 ЗЗД, според която разпоредба отговорността за непозволено увреждане възниква при наличие на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и претърпените вреди. За да е налице фактическият състав на чл. 45 ЗЗД следва да е причинена вреда на ищеца, тази вреда е да е резултат от виновно противоправно поведение на ответницата като вредата следва да е резултат от виновно противоправно действие или бездействие и следва да е налице причинна връзка между противоправното поведение и настъпилите вреди за ищеца.

В конкретният случай ищецът не доказва виновно противоправно поведение на ответната страна, в резултат на което да са настъпили вреди, при което положение само може да се ангажира отговорността му по чл. 45 ЗЗД. Деликтната отговорност предполага да бъдат обезщетени виновно причинените вреди, на само ако действието, което ги е причинило е противоправно, каквато противоправност в случая не се установява. Предприетите от ответника действия по подаване на частна тѣжба не са противоправни действия, които да са в пряка причинна връзка с постановената оправдателна присѣда срещу ищеца. Единствено при злоупотреба с права, ако наказателният съд е сезиран с тѣжба при ясното съзнание на тѣжителя, че липсва основание за наказателна отговорност, действието на ответника ще бъде противоправно, тѣй като ще представлява злоупотреба с право. Злоупотреба с право, т.е. противоправно поведение ще бъде налице, ако жалбата не е отправена с цел обстоятелствата, за да бъдат проверени и да бъдат взети необходимите мерки, а когато жалбоподателят знае, че обстоятелствата са неверни и подава жалбата, за да навреди другиму или за да накърни друг обществен интерес. Данни в тази насока по делото липсват. Следва да се има предвид и това, че в тежест на ищеца е да установи противоправността на деянието като елемент от фактическия състав на чл. 45 ЗЗД, което в конкретния случай означава, че ищецът следва да установи по категоричен и несъмнен начин наличието на злоупотреба с права от страна на ответника с подаването на тѣжбата срещу него пред наказателния съд.

Предвид изложеното съдът намира, че този иск е неоснователен, поради отсъствие на една от предпоставките /противоправно деяние/ на деликта.

По сторените разноски.

С оглед изхода на делото право на разноски имат и двете страни.

Видно от представените по делото доказателства ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 200, 00 лв. по двата иска и 800, 00 лв. заплатено възнаграждение за адвокатски хонорар.

Предвид частичното уважаване на единия иск по чл. 45 ЗЗД на ищеца по същия се следват разноски съобразно уважената част по чл. 78, ал. 1 от ГПК. За този иск дължимата държавна такса е в размер на 80, 00 лв., а заплатеното адвокатско възнаграждение е в размер на 400, 00 лв. /доколкото в договора за правна защита и съдействие не е разграничено възнаграждението по всеки от исковете колко е, то съдът приема че е поравно/. С оглед размера на уважения иск ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 120, 00 лв. разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

На ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК се следват разноски за отхвърлената част от единия иск и за отхвърлянето изцяло на втория иск. Видно от данните по делото същият е сторил разноски в размер на 800, 00 лв. за адвокатско възнаграждение и 60, 00 лв. за призоваване на свидетели.

В тази връзка по изцяло отхвърления иск ищецът следва да заплати на ответника разноски в размер на 400, 00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение по него / доколкото в договора за правна защита и съдействие не е разграничено възнаграждението по всеки от

исковете колко е, то съдът приема че е поравно/.

Съобразно отхвърлената част от другия иск на ответникът се следват разноски в размер на 345, 00 лв. за адвокатско възнаграждение и призоваване на свидетели.

Предвид изложеното ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от общо 745, 00 лв., представляваща разноски съобразно отхвърлената част от исковете.

Водим от горното и на основание чл. 45 ЗЗД, чл. 78, ал. 1 от ГПК и чл. 78, ал. 3 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. С. Й., с ЕГН *****, с адрес с. Р. да заплати на Р. Г. П., с ЕГН *****, с адрес гр. П. на основание чл. 45 от ЗЗД сумата от 500, 00 лв. /петстотин лева/, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, в резултат на непозволено увреждане, причинено от И. С. Й. на 11.03.2018 г. чрез отправяне на обиди в присъствието на съпругата му с изразите „помак” ...”майка ти да еба помашка”, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2018 год. до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля като неоснователен иска за разликата над сумата от 500, 00 лв. до претендирания размер от 2000, 00 лв.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Р. Г. П., с ЕГН *****, с адрес гр. П. против И. С. Й., с ЕГН *****, с адрес с. Р. иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3000 /три хиляди/ лева, представляващи виновно причинени и претърпени от ищеца неимуществени вреди в резултат на воденото от ответника срещу него наказателно производство за времето от 29.03.2018 год. до 22.05.2019 год. по НЧХД № 694/2018 год. по описа на Районен съд - Благоевград, с повдигнато обвинение с негова частна тъжба за извършено престъпление по чл.148 ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, по което бил оправдан, ведно със законната лихва, считано от 22.05.2019 год. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА И. С. Й., с ЕГН *****, с адрес с. Р. да заплати на Р. Г. П., с ЕГН *****, с адрес гр. П. сумата от 120, 00 лв. /сто и двадесет лева/, представляващи сторени разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Р. Г. П., с ЕГН *****, с адрес гр. П. да заплати на И. С. Й., с ЕГН *****, с адрес с. Р. сумата от 745, 00 лв. /седемстотин четиридесет и пет лева/, представляваща сторени разноски за адвокатско възнаграждение и призоваване на свидетели, съобразно отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване чрез Районен съд-Благоевград пред Окръжен съд - гр. Благоевград с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____